

Галин, Лидия - Затворени очи

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Намерих смелост да ти звънна след години
ако те притеснявам - давай, затвори ми.
От много време искам нещо да те питам
по-дяволите как да спра да те обичам?

Да беше ме видял как преди да вдигна,
видях ти името и се усмихнах.
Години минаха и аз се питам
"По-дяволите как да спра да те обичам?".

[Припев:]

А знаеш ли след теб как целувах се с други,
че винаги съм с затворени очи.
Отворя ли ги, спирам да си те представям
как те искам, но те нямам и ме боли.
Избирам други разни все на теб да ми приличат
очите лъжа ги, но сърцето не
и всеки път е гадно като осъзнавам,
как те искам, но те нямам и ме боли.

Защо ми се обади, отвори стари рани
да беше ме забравил, да беше ме оставил.
Мина време, о Боже, колко време,
а сякаш ние с тебе, не, не сме се разделяли.

Да си говорим с теб, знам, че не е редно
и обещавам ти е за последно.
Ако ми кажеш ти като те питам
"По-дяволите как да спра да те обичам?".

[Припев:]

А знаеш ли след теб как целувах се с други,
че винаги съм с затворени очи.
Отворя ли ги, спирам да си те представям
как те искам, но те нямам и ме боли.
Избирам други разни все на теб да ми приличат
очите лъжа ги, но сърцето не
и всеки път е гадно като осъзнавам,
как те искам, но те нямам и ме боли.

И след години, случайно щом те срещна
ще си зная, най-голямата любов ми беше.
Дори без думи в очите ми се вижда,
че за мене най-голямата любов си още.